

Γονατίζοντας πάνω σε πράσινα φύλλα καρυδιάς... (Κατερίνα Χουζούρη)

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

Στον Πόντο την Κυριακή της Πεντηκοστής, κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, συνήθιζαν να βάζουν στο δάπεδο του ναού καρυδόφυλλα και γονατίζουν επάνω. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο ιερέας μοίραζε τα καρυδόφυλλα στους πιστούς, για να τα φυλάξουν στο εικονοστάσι τους. Με αφορμή αυτό το έθιμο ο Νίκος Γαβριήλ Πεντζίκης, έγραψε τα εξής[1]:

«Από το Πάσχα έως την εορτή του Αγίου Πνεύματος ημέρες Πενήντα. Την Πεντηκοστή οι ευρισκόμενοι απ' εδώθε μεριά, επιβιούντες εν τοις φαινομένοις, εύχονται υπέρ των μεταστάντων από την άλλη μεριά του χάσματος, του φοβερού λάκκου. Μετέχουν στην κοινή προσευχή της Εκκλησίας, γονατίζοντας πάνω σε πράσινα φύλλα καρυδιάς.

Λειτουργία στο Πρωτάτο, τέμπερα, 1984 <http://pentzikis.ekebi.gr/erga.htm>

Τα υποδιαιρούμενα σε ευάριθμα φυλλίδια μεγάλα φύλλα της καρυδιάς, που εκτός του ότι ο θρεπτικός της και νοστιμώτατος καρπός, παρομοιάζει με τον εγκέφαλο, κέντρο της ατομικής ενός εκάστου σκέψης, περιέχει και ποικίλες ωφέλιμες και ιαματικές ουσίες.

Επίσης δεν πρέπει να θεωρηθεί άσχετο, το ότι τον έσω ξυλώδη φλοιό του καρυδοεγκεφάλου, τον παρομοιάζουμε με το μικρότερο των πλεούμενων, με τα οποία ο άνθρωπος, αντιμετωπίζει τις τύχες του ταξιδιού, επί του ετέρου των φυσικών στοιχείων, του μορφοποιού του φωτός ύδατος, αποκτώντας την επιβαλλομένη πείρα, πριν κενούμενος παντός ορατού, πληρωθεί ως ο άνεμος.

Εκτός τούτου, η καρυδιά, που πάνω στα ελάσματα των σχημάτων που η χλωροφύλλη της φωτοσυνθέσεως επιβάλλει, γονατίζουμε ευχόμενοι για τους προσφιλείς κεκοιμημένους, έχει ως δέντρο ξύλο, εκτιμώμενο όχι μόνο στην επιπλοποιία, αλλά και στην κατασκευή σεντουκιών των μεταστάντων σωμάτων.

Επίσης λέγονται σεντούκια, τα μπαούλα όπου φυλάγεται η προίκα του γάμου. Εξ' άλλου η φυσιολογία του δέντρου, που δίκαια σχετίσθηκε προς τον ύπατο θεό των ανθρωπίνων μύθων φθάνει στην καρποφορία δι' ενός γάμου ασυνήθους εις την καθ' ημέραν τάξη των φυτών.

Γονατίζοντας πάνω στα φύλλα της καρυδιάς την Πεντηκοστή, είναι δυνατόν λοιπόν να ισχυριστούμε, ότι επιτελούμε έναν γάμο παράξενο, με τις ψυχές των προσφιλών, που ξημερώνοντας το Σάββατο του Ρουσαλιού, ξανά κλείνονται στον κάτω κόσμο, μετά που επί τόσες ημέρες η χαρά της Αναστάσεως του Χριστού, τις αφήκε ελεύθερες να' ρθουν κοντά μας».

Κατερίνα Χουζούρη

[1] http://www.snhell.gr/anthology/content.asp?id=179&author_id=37